

Stworzyli Eden

04.06.2013.

CHOSZCZNO Parkingi, podjazdy dla niepełnosprawnych, plac zabaw dla dzieci i przepiękny ogród pełen zieleni. – Tych pozytywnych akcentów mają zdecydowanie więcej, a te, które wymieniałam można zauważyć bez wchodzenia do wnętrza budynku – mówi HALINA URBANKOWSKA. To ona przekonała nas do tego, że powinniśmy pokazać wspólnotę mieszkaniową z ul. Rybackiej, a dokładniej to jak pięknie radzą sobie z utrzymaniem budynku i przyległego do niego terenu.

Do napisania o Wspólnocie Mieszkaniowej z ul. Rybackiej namawiała nas też LUCYNA CICHORSKA. – Może ogłosilibyście konkurs na najlepiej utrzymany blok w mieście? – zapytała. Jednak już po chwili rozmowy dochodziła do wniosku, że wygrać może go tylko… Eden. A dlaczego do tego bloku przyłgnał ten synonim raj? Otóż budynek wybudowany został przez wojsko w połowie lat 80. W tym czasie w polskiej telewizji rekordy popularności bił serial o krokodylach i Edenie (chyba „Powrót do Edenu” – red.), a że blok był trochę inny od dotychczas budowanych, więc ktoś nazwał go Edenem… i tak już zostało. – Myślę, że dziś ta nazwa jest jakby swoistym komentarzem do tego co tu widzimy – mówi HALINA URBANKOWSKA. Nie ukrywa, że zazdrości mieszkańcom tego, że potrafili się porozumieć, połączyć siły, i że końcu czują się prawdziwymi gospodarzami. Jakby w komentarzu do tej niespotykanej sytuacji znajduje też coś, co ją denerwuje. Głośno zastanawia się dlaczego mieszkańcy tego bloku, codziennie, specjalną narzutą przykrywają piaskownicę, w której bawią się dzieci? My wiemy, że robią to po to, by nie załatwiały się w niej psy i koty. – W Skandynawii jest zupełnie odwrotnie. To właściciel pilnuje swojego pupilka, bo jeśli ktoś powiadomi strażnika lub policjanta, że jego pies bawi się w piaskownicy, to grozi mu surowa kara (nawet mandat w wysokości połowy miesięcznej pensji) – mówi pani Halina.

Najpierw był skalniak

- Trzy? Może cztery? Nie, chyba ponad pięć? – choć mieszkańcy Edenu rzucali konkretnymi cyframi, to jednak dziś nikt dokładnie nie pamięta, kiedy to dokładnie postanowili zadbać o swój budynek, i o to jak wygląda jego otoczenie. – Na pewno wszystko zaczęło się od tego skalniaka – mówi przewodniczący wspólnoty CZESŁAW MAŁYCHA. Przypomniał

okoliczności, w których ten problem omawiano na zebraniu mieszkańców. – Być może nie wszyscy się w to zaangażowali, ale w sumie od tego pomysłu stworzył się dobry klimat do rozmawiania o kolejnych przedsięwzięciach. Ważne w tym wszystkim było to też to, że wydawaliśmy pieniądze tylko na materiały, a wykonanie to już nasza społeczna praca – dodaje członek zarządu wspólnoty MAREK MAŚLANY. W piątkowe popołudnie oprowadzali nas po ogrodzie znajdującym się na zapleczu budynku. Całość jest ogrodzona, oświetlona, zielona, bajecznie ukwiecona, ławki, stoły, huśtawka i wspomniana już piaskownica. To na zapleczu. A z frontu? Parking, barierki przy schodach, podjazdy dla niepełnosprawnych, żółte pasy dla niedowidzących, drewniane ogrodzenie i tu też jest bajecznie kolorowo od kwiatów i krzewów.

Co ich denerwuje?

- Nawet kosze na śmieci sami zrobiliśmy – WŁADYSŁAW BRZOZA trochę żałuje, że po drugiej stronie ulicy wizerunek ich zakątka psuje, mocno zdemolowany chodnik. Jego zdaniem, że to, iż dziś tak wygląda, jest „zasługą” pracowników, którzy rozbierali stare ogrodzenie. Denerwuje ich też to, że kawałek trawnika leżącego od strony szkoły wykupił ktoś spoza Choszczna i w ogóle o ten teren nie dba. Plotki o tym, że za ich ogrodzeniem (z tyłu poczty) ma powstać kolejny supermarket komentują pozytywnie licząc na to, że i ten teren ktoś w końcu zagospodaruje. „Męscy” członkowie zarządu proszą też o podkreślenie, że to, iż ich blok jest tak ukwiecony, jest wyłączną zasługą żeńskiej części ich wspólnoty.

Wskrzესili czyny społeczne

Panie i panowie, z którymi spotkaliśmy się w piątkowe popołudnie, przypominają jak to w maju 2007 roku zdecydowana większość mieszkańców wspólnoty ruszyła na czyn społeczny. W weekendy. Zamiast wypoczywać spotykali się przed lub za blokiem. Oczywiście najpierw z miotłami, grabiami i łopatami, a dopiero potem zaczęli stawiać płotki, malować czy sadzić drzewka. – Wówczas śmiali się z nas, że wskrzeszamy czyny społeczne. No i dobrze. My cieszyliśmy się, że teren wokół naszego bloku jest coraz ładniejszy – mówi pan Czesław. W wspomnianym przez niego roku mieszkańcy tego budynku zasłynęli w mieście m.in. z tego, że nad wejściami do klatek schodowych wybudowali nowoczesne wiatrołapy i ułożyli nowe chodniki. W klatkach zamontowali domofony, szklane drzwi i czujniki, które włączały światło na poszczególnych piętrach. Mimo tego, że wówczas w ich bloku nie mieszkała ani jedna osoba niepełnosprawna, to jednak zbudowali podjazdy dla niepełnosprawnych, parkingi dla rowerów i wózków. - Staramy się tylko dotrzymać słowa – mówili wówczas podkreślając, że zawsze liczyli każdą złotówkę. W podsumowaniu zdecydowanie należy podkreślić, że nie wszyscy mieszkańcy podejmowali się pracy, społecznej pracy. – Ważne, że nie przeszkadzali – podsumowują członkowie wspólnoty i mrugając oczkiem zachęcają innych do pójścia w ich ślady.

Tadeusz Krawiec

{gallery}rybacka_eden{/gallery}